

n. Zug, Ogrody w Warszawie i jej okolice opisane w r. 1789
Opisał: F. M. Sobieniewski.

Ogrody Oginińskich

5.7 To jeniec w Warszawie rozmaite pomniejsze ogrody przy pałacach magnatów i domach
bogatych właścicieli; składają się one atoli po większej części z gęstych drzew
i trawników przyozdobionych pomnikami i awanturami. Takimi są ogrody... ~~Potulskich~~
Oginińskich (17)

(17) Pałac Oginińskich był na Krakowskiej Przedmieściu gm. Nr. 414; w r. 1807 został
własnością Jędrascha w którego familii dotychczas jeszcze i mieszka w sobie many
Hotel Jędrascha.

Poemat kończy się w sposób dość nieoczekiwany, bo Costin niespodziewanie przerywa tok swego opowiadania słowami:

Odtąd cię już bezpiecznie odsyłam do twego,
Czytelniku łaskawy, Kromera, Bielskiego,
Strykowskiego litwina, świeżo Piaseckiego,
.....

Jedne wypadki historyczne wspomniane są krótko, w kilku wierszach, lub nawet kilku słowach, a inne są szeroko opisane. Najwięcej, bo zgórą sto wierszy /na 746 wierszy całości/ poświęcił Costin podaniu o założeniu Mołdawii.

Te nierówności poematu wytłumaczyć można by tym, że ~~Miron~~ Costin zamierzył zamierzył stworzyć wielkie dzieło na miarę epopei, napisał istotnie fragmenty utrzymane w pojęciu "wysokiego stylu", całości nie zdołał opracować i dopisał resztę byle jak, aby związać początek z końcem.

Wiedzę swoją o literaturze, o rodzajach poezji i o wysokim stylu wyniósł ten pisarz rumuński z polskiej szkoły, do której uczęszczał w Barze i uzupełnił lekturą popularnych w Polsce pisarzy klasycznych i pisarzy polskich.^{24/} Dla tego warto zatrzymać się ~~xxxxxx~~ przy tych fragmentach poematu, które robią wrażenie wykończonych i mają pretensje do "wysokiego stylu", by poznać, czego nauczył się z tej dziedziny w Polsce i jak umiał użyć swej wiedzy.

Costin, jak widać z tego poematu, uważał, że dzieło wyższej klasy musi być ozdobione wszelkiego rodzaju ozdobami poetyckimi i używał ich nadmiernie, w sposób wprost imponujący umiejętnością nagromadzenia w niewielkiej ilości wierszy ^{masy} metafor, epitetów, peryfraz, anafor, alegorii, hiperboli, gradacji, pytań retorycznych i t.d.

Zacytuje tu dla przykładu kilka fragmentów. Oto fragment pierwszej części:

Muzo, przebac, Sarmacka, że twym wychowanym ~~xxxxxxxxxxxx~~
Pięknie synom nie zdolał, piersiom twym kochanym,
Których luboś swoimi piersiami karmiła,
Lecz ważyłaś na manki i koszty tak siła,
Zaciągając dalekich bogiń z Helikonu
Y jak wiele śpiewaczek jest w koł Helesponu,
Aretuz i Pierjd z Sycylskich stron panny,
Niezbyliście przed nimi assyrskie Dianny;
Ponad mołdawską ziemią gdy przelatywały
W sławne, w wolne królestwo, mnie wszędo dolegały
Tyrańskie, Neronowe sceny niesłychane,
.....

24/D. Murarasu, Istoria literaturii romane, Bucuresti 1943, s. 68: W literaturze polskiej owego czasu Miron Costin znajdował również wierszowane poematy historyczne, które były dla niego zarazem podnieta i wzorem.